

สารบัญ

คำขอบคุณ	(๗)
คำนำสำนักพิมพ์ในการพิมพ์ครั้งที่ ๔	(๘)
คำนำสำนักพิมพ์ในการพิมพ์ครั้งที่ ๓	(๙)
คำปรารภ โดย พระภักตรมณี	(๑๐)
FORWORD BY A.B. GOKHALE	(๑๓)
คำนำ (คำแปล) โดย เอ.บี. โคขเล	(๑๖)
จากผู้แปล	(๑๙)
คำปรารภ โดย เอ็ม.เค. คานธี	(๓๐)

๑	กำเนิดและบรรพบุรุษ	๑
๒	ปฐมวัย	๕
๓	แต่งงานตั้งแต่ยังเป็นเด็ก	๙
๔	ในบทบาทของสามี	๑๔
๕	ในโรงเรียนมัธยม	๑๙
๖	เรื่องเครี	๒๕
๗	เรื่องเครี (ต่อ)	๓๐
๘	ลัทธิทรัพย์สินและสารภาพผิด	๓๖
๙	มรณกรรมของพ่อและความน่าบัดสีสองเท่าของข้าพเจ้า	๔๐
๑๐	ลัทธิรสคาสนา	๔๗
๑๑	เตรียมตัวไปอังกฤษ	๕๕
๑๒	ถูกขับออกจากวรรณะ	๖๑
๑๓	ถึงอังกฤษในที่สุด	๖๕
๑๔	ทางเลือกของข้าพเจ้า	๗๐
๑๕	ในบทบาทของสุภาพบุรุษอังกฤษ	๗๕
๑๖	การเปลี่ยนแปลง	๘๐

๑๗	การทดลองในเรื่องโภชนาการ	๘๕
๑๘	ความกระตือรือร้นคือเกราะกันภัยของข้าพเจ้า	๙๑
๑๙	โรคร้ายแห่งความเท็จ	๙๖
๒๐	เข้าใจลัทธิศาสนา	๑๐๒
๒๑	“นิรพล เก พล ราม”	๑๐๙
๒๒	นารายณ์ เหมจันทร์	๑๑๓
๒๓	งานแสดงครั้งใหญ่	๑๑๘
๒๔	เป็นเนติบัณฑิต-แต่แล้ว?	๑๒๑
๒๕	ความหมัดหนทางของข้าพเจ้า	๑๒๕
๒๖	รายจันท์ ภาอี	๑๒๙
๒๗	ข้าพเจ้าเริ่มชีวิตอย่างไร	๑๓๔
๒๘	คดีแรก	๑๔๐
๒๙	ความพิศวงงงงวย	๑๔๔
๓๐	เตรียมตัวไปแอฟริกาใต้	๑๔๙
๓๑	ถึงนาตาล	๑๕๕
๓๒	ประสบการณ์บางอย่าง	๑๕๙
๓๓	บนเส้นทางไปสู่เมืองปรีโตเรีย	๑๖๔
๓๔	ความยากลำบากที่เพิ่มขึ้น	๑๗๑
๓๕	วันแรกในปรีโตเรีย	๑๗๙
๓๖	ติดต่อกับคริสตศาสนา	๑๘๔
๓๗	พยายามติดต่อกับชาวอินเดียน	๑๙๐
๓๘	คำข่า “กาลี” มีความหมายอย่างไร?	๑๙๔
๓๙	เตรียมสู้คดี	๑๙๘
๔๐	ความกระวนกระวายในเรื่องศาสนา	๒๐๓
๔๑	มนุษย์เป็นผู้เสนอ พระเจ้าเป็นผู้กำหนด	๒๐๙
๔๒	ปักหลักในนาตาล	๒๑๔
๔๓	การกีดกันทางผิว	๒๒๐

๔๔	พรรคคองเกรสอินเดียแห่งเมืองนาตาล	๒๒๕
๔๕	พาลสุนทรม์	๒๓๑
๔๖	ภาชี ๓ ปอนด์	๒๓๕
๔๗	ศึกษาศาสตราชนิดเปรียบเทียบ	๒๓๗
๔๘	เป็นพ่อบ้าน	๒๔๔
๔๙	สู่บ้าน	๒๔๙
๕๐	ในประเทศอินเดีย	๒๕๓
๕๑	กิลีสสองประการ	๒๖๐
๕๒	การประชุมที่เมืองบอมเบย์	๒๖๕
๕๓	ปูนาและมัทราส	๒๖๙
๕๔	“กลับต่วน”	๒๗๓
๕๕	เสียงกระหิมของมรสุม	๒๗๗
๕๖	มรสุม	๒๘๑
๕๗	การทดสอบ	๒๘๖
๕๘	สงบหลังจากมรสุม	๒๙๓
๕๙	การศึกษาของเด็กๆ	๒๙๘
๖๐	จิตใจรับใช้ผู้อื่น	๓๐๓
๖๑	พรหมจรรย์ (๑)	๓๐๗
๖๒	พรหมจรรย์ (๒)	๓๑๒
๖๓	กินอยู่อย่างง่าย	๓๑๙
๖๔	สงครามโบเออะ	๓๒๒
๖๕	การปฏิรูปทางสุขภาพและการบรรเทาทุกข์	๓๒๖
	อันเกิดจากฉาดตภัย	
๖๖	กลับอินเดีย	๓๓๐
๖๗	ในประเทศอินเดียอีก	๓๓๕
๖๘	เป็นเสมียนและคนเดินหนังสือ	๓๔๑
๖๙	ในที่ประชุมใหญ่พรรคคองเกรส	๓๔๔

๗๐	การออกขุนนางของลอร์ดเคอร์ซัน	๓๔๘
๗๑	เดือนหนึ่งกับท่านโคซเล (๑)	๓๕๑
๗๒	เดือนหนึ่งกับท่านโคซเล (๒)	๓๕๕
๗๓	เดือนหนึ่งกับท่านโคซเล (๓)	๓๖๐
๗๔	โนนครพาราณสี	๓๖๔
๗๕	ปีกหลักในนครบอมเบย์	๓๗๑
๗๖	ทดสอบศรัทธา	๓๗๕
๗๗	สู่แอฟริกาใต้	๓๘๑
๗๘	ทำดีไม่ได้ดี	๓๘๕
๗๙	เจ้าใหญ่หนายโตจากเอเชีย	๓๘๘
๘๐	กล่าวถึงการเหยียดหยาม	๓๙๒
๘๑	จิตใจเสียสละมีมากขึ้น	๓๙๕
๘๒	ผลของการสำรวจตนเอง	๓๙๘
๘๓	เสียสละเพื่อมั่งสรีรติ	๔๐๓
๘๔	ใช้ดินและน้ำทดลองรักษาโรค	๔๐๖
๘๕	คำเตือน	๔๑๐
๘๖	จัดซื้อกับอำนาจ	๔๑๔
๘๗	ความทรงจำและการล้างบาปอันเป็นกุศล	๔๑๗
๘๘	ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชาวยุโรป	๔๒๒
๘๙	ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชาวยุโรป (ต่อ)	๔๒๖
๙๐	มติอินเดีย หรือ <i>Indian Opinion</i>	๔๓๐
๙๑	แหล่งพักอาศัย หรือ เขตกักกัน	๔๓๔
๙๒	ภาพโรค (๑)	๔๓๘
๙๓	ภาพโรค (๒)	๔๔๑
๙๔	Location ในกองเพลิง	๔๔๕
๙๕	มนต์ตรึงใจของหนังสือเล่มหนึ่ง	๔๔๘
๙๖	นิคมฟินิกซ์	๔๕๑

๔๗	คืนวันแรก	๔๕๕
๔๘	นายพลลัทธิกระโดดเข้ามาร่วมวงด้วย	๔๕๘
๔๙	ผู้ที่พระเป็นเจ้าคุ้มครอง	๔๖๒
๑๐๐	ชะงอกดูภาวะในบ้าน	๔๖๗
๑๐๑	“กบฏ” ชูชู	๔๗๑
๑๐๒	สำรวจจิตใจตนเอง	๔๗๕
๑๐๓	กำเนิดของสัตยาเคราะห์	๔๘๐
๑๐๔	ทดลองเพิ่มเติมในเรื่องโภชนาการ	๔๘๑
๑๐๕	กำลังใจของกัศตूरบาอี	๔๘๕
๑๐๖	สัตยาเคราะห์ที่บ้าน	๔๙๐
๑๐๗	สู่การควบคุมตนเอง	๔๙๔
๑๐๘	การอดอาหาร	๔๙๘
๑๐๙	เป็นครู	๕๐๒
๑๑๐	การฝึกอบรมทางหนังสือ	๕๐๖
๑๑๑	การฝึกอบรมทางจิตใจ	๕๐๙
๑๑๒	หญ้าคาในป่าช้า	๕๑๓
๑๑๓	อดข้าวล้างบาป	๕๑๕
๑๑๔	เดินทางไปพบท่านโคเฮเล	๕๑๘
๑๑๕	ปัญหาของข้าพเจ้าในสงคราม	๕๒๑
๑๑๖	ความกระอักกระอ่วนใจของข้าพเจ้า	๕๒๕
๑๑๗	สัตยาเคราะห์แบบย่อ	๕๒๘
๑๑๘	ความมีใจกว้างของโคเฮเล	๕๓๔
๑๑๙	การรักษาโรคเยื่อหุ้มปอดอักเสบ	๕๓๗
๑๒๐	สู่มาตุภูมิ	๕๔๑
๑๒๑	ความทรงจำบางประการแห่งชีวิตทนายความ	๕๔๓
๑๒๒	เล่นตลกหรือ?	๕๔๘
๑๒๓	ลูกความกลายเป็นผู้ร่วมงาน	๕๕๐

๑๒๔	ลูกความของข้าพเจ้าพ้นภัยมาได้อย่างไร	๕๕๒
๑๒๕	ประสบการณ์ครั้งแรก	๕๕๗
๑๒๖	กับท่านโคซเลในเมืองปูนา	๕๖๐
๑๒๗	ชู่หรือ?	๕๖๓
๑๒๘	กานตินิกเกตัน	๕๖๔
๑๒๙	ความทุกข์ของผู้โดยสารรถไฟชั้นที่ ๓	๕๖๒
๑๓๐	อยากเข้าเป็นสมาชิกสมาคม	๕๗๖
๑๓๑	กุมภเมลา	๕๗๔
๑๓๒	ลักษณะัณ ฌูลา (สะพานโยงข้ามแม่น้ำคงคา)	๕๘๖
๑๓๓	จัดตั้งอาคาร	๕๙๒
๑๓๔	ทดสอบบนหลัง	๕๙๕
๑๓๕	ยกเลิกระบบจ้างคนงานที่มีสัญญาผูกมัด	๖๐๐
๑๓๖	จุดต่างของคราม	๖๐๖
๑๓๗	ชาวพิหารผู้สุภาพ	๖๑๑
๑๓๘	เผชิญหน้ากับอหิงสา	๖๑๕
๑๓๙	ถอนข้อกล่าวหา	๖๒๐
๑๔๐	วิธีปฏิบัติกร	๖๒๔
๑๔๑	ผู้ร่วมงาน	๖๒๔
๑๔๒	เข้าถึงหมู่บ้าน	๖๓๒
๑๔๓	เมื่อผู้ว่าราชการเป็นคนดี	๖๓๕
๑๔๔	ความสัมพันธ์กับแรงงาน	๖๓๗
๑๔๕	เหลิยวไปดูอาคาร	๖๔๑
๑๔๖	อดอาหาร	๖๔๓
๑๔๗	สัตยาเคราะห์ที่เซทา	๖๔๘
๑๔๘	“ขโมยหัวตันหอม”	๖๕๒
๑๔๙	อวสานของสัตยาเคราะห์ที่เซทา	๖๕๖
๑๕๐	ไผ่ผืนที่จะสร้างความสามัคคี	๖๕๙

๑๕๑	การรณรงค์เพื่ออาสาสมัคร	๖๖๔
๑๕๒	ใกล้เงื่อมมือมัจจุราช	๖๗๓
๑๕๓	กฎหมายเราแลตต์และวิจิกิจฉาของข้าพเจ้า	๖๗๙
๑๕๔	ภาพที่น่าอัศจรรย์	๖๘๔
๑๕๕	สัปดาห์ที่น่าจดจำนั้น (๑)	๖๘๘
๑๕๖	สัปดาห์ที่น่าจดจำนั้น (๒)	๖๙๖
๑๕๗	ความผิดพลาดอันใหญ่หลวงเท่าภูเขาหิมาลัย	๗๐๐
๑๕๘	นวนิวัน และ Young India	๗๐๓
๑๕๙	ในแคว้นปัญจาบ	๗๐๗
๑๖๐	ปัญหาขีลาฟต์กับการคุ้มครองชีวิตวัว	๗๑๒
๑๖๑	การประชุมพรรคคองเกรสที่เมืองอมฤตสระ	๗๒๐
๑๖๒	เข้าพรรคการเมืองคองเกรส	๗๒๕
๑๖๓	กำเนิดผ้าขาดี้ (khadi cloth)	๗๒๙
๑๖๔	หาได้ในที่สุด	๗๓๒
๑๖๕	การสนทนาที่หวังคุณค่า	๗๓๕
๑๖๖	กระแสน้ำที่ไหลเชี่ยว	๗๓๙
๑๖๗	ที่เมืองนาคปุระ	๗๔๔
๑๖๘	ลาบิอัน	๗๔๖

จบ ๗ ประการในทัศนะของคานธี ๗๕๑

บทผนวกประมวลเหตุการณ์สำคัญในชีวิตของคานธี ๗๕๒

หมายเหตุ: เชิงอรรถทุกหน้าเป็นของผู้แปล ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้อ่าน
เข้าใจเรื่องได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น